

สารของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16

วันสันติภาพสากล (1 มกราคม 2012)

ให้การศึกษายาวชนเรื่องความยุติธรรมและสันติ

1. เริ่มปีใหม่ เป็นพระพรสำหรับมนุษยชาติ พ่อขอส่งความมั่นใจ ความรัก และความปรารถนาดี จากใจแก่ทุกท่าน ว่าเวลานี้ขอให้ความยุติธรรมและสันติสุขเด่นชัดต่อหน้าเรา เราควรมองปีใหม่ด้วยทัศนคติใด เราพบภาพงดงามในเพลงสดุดี 130 กล่าวถึง การรอคอยให้พระเจ้าทรงไถ่กู้ “วิญญูณ ข้าพเจ้ารอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้า ยิ่งกว่าคนยามคอยแสงอรุณ” (วรรคที่ 6) พวกเขา รอพระองค์ด้วยความหวังมั่นคง เพราะรู้ว่าพระองค์จะทรงนำแสงสว่าง พระเมตตา และการไถ่กู้ การรอคอยนี้เป็นประสบการณ์ของประชากรที่ได้รับการเลือกสรร ผู้ตระหนักว่าพระเจ้าทรงสอนพวกเขาให้มองโลกตามจริง และไม่ได้ถูกกวนด้วยการประจัญ พ่อขอเชิญท่านให้มองปี ค.ศ. 2012 ด้วยทัศนคติแห่งความหวังมั่นคง เป็นเรื่องจริงในปีที่กำลังผ่านไปนี้ มีวิกฤติสังคมทำให้เราเครียด โลก แรงงาน และเศรษฐกิจ วิกฤติที่มีรากมาจากวัฒนธรรมและมนุษยวิทยา ดูเหมือนว่ามีเงามืดในสมัยของเรา ปกป้องเรามีให้เห็นแสงของกลางวัน

อย่างไรก็ดี ในเงามืดนี้ ใจมนุษย์ยังคงรอคอยแสงอรุณดังบทสดุดี เพราะการรอคอยนี้มีพลังเป็นพิเศษและชัดเจนในบรรดาเยาวชน พ่อคิดถึงพวกเขา พวกเขาสามารถและต้องสร้างสังคม พ่อปรารถนาให้สารวันสันติภาพสากล ครั้งที่ 45 นี้ เป็นหัวข้อด้านการศึกษา คือ **ให้การศึกษายาวชนในเรื่องความยุติธรรมและสันติ** พ่อมั่นใจว่า ด้วยความกระตือรือร้น และอุดมคติ สามารถให้ความหวังใหม่แก่โลก

สารของข้าพเจ้ามุ่งถึงบรรดาผู้ปกครอง ครอบครัว และทุกท่านที่มีส่วนในการศึกษาและอบรม รวมทั้งบรรดาผู้นำศาสนาให้สนใจบรรดาเยาวชน และความสนใจของพวกเขา เป็นท่าทีของสังคมทั้งหมด เพราะเห็นแก่การสร้างสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสื่อสารมวลชน การฟังพวกเขาและชื่นชมอนาคตที่ยุติธรรมและสันติ

เป็นเรื่องการสื่อสารแก่เยาวชน ชื่นชมคุณค่าด้านดีของชีวิต และปลูกจิตสำนึกให้พวกเขาปรารถนาใช้ชีวิตบริการองค์แห่งความดี นี่เป็นภารกิจของเราทุกคน

เยาวชนมากมายทั่วโลกปรารถนาเห็นอนาคตที่มีความหวัง ปัจจุบันพวกเขาประสบหลายสิ่ง พวกเขาต้องการได้รับการอบรมที่เตรียมพวกเขาเผชิญกับโลกที่เป็นจริง พวกเขาเห็นความลำบากที่จะสร้าง

ครอบครัว ที่จะมีความมั่นคง พวกเขากังวลว่า จะสามารถช่วยชีวิตการเมือง วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ เพื่อสร้างสังคมที่มีมนุษยธรรมและภราดรภาพมากขึ้นได้หรือไม่

จึงเป็นสิ่งสำคัญที่สังคมต้องสนใจความคิดเห็น พระศาสนจักรมองดูเยาวชนด้วยความหวังและมั่นใจ พระศาสนจักรคอยให้กำลังใจเยาวชนค้นหาสัจธรรม ช่วยปกป้องความดีส่วนรวม ให้สนใจสังคมรอบตัวและตั้งใจเห็น “สิ่งใหม่” (อสย. 42:9 ; 48:6)

บรรดาผู้ให้การอบรม

2. การศึกษาเป็นประสบการณ์ที่ตื่นเต้น น่าสนใจ และยากที่สุดในชีวิต การศึกษา (Educating) มาจากภาษาลาติน *educere* หมายความว่า การนำเยาวชนให้เคลื่อนไพ้นจากตนเองและนำไปพบความเป็นจริง มุ่งสู่การเติบโตที่สมบูรณ์ กระบวนการนี้ได้รับการสนับสนุนด้วยการพบกับอิสรภาพ 2 ประการ คือ ของบรรดาผู้ใหญ่และของเยาวชน เรียกร้องความรับผิดชอบในส่วนของผู้เรียน ที่ต้องพร้อมที่จะเปิดตนสู่ความรู้ ความเป็นจริง และ (ความรับผิดชอบ) ในส่วนของผู้ให้การอบรมที่ต้องพร้อมจะอุทิศตน เพราะเหตุนี้ สมัยปัจจุบันเราต้องเป็นประจักษ์พยานชีวิตมากกว่าสมัยก่อน (เยาวชน) มิได้ต้องการครูผู้ตั้งกฎเกณฑ์และข้อเท็จจริง เราต้องการประจักษ์พยานชีวิต (ของครู) ที่เราสามารถแลเห็นได้มากกว่าจากคนอื่น ๆ เพราะเหตุว่า ชีวิตของครูสำคัญกว้างกว่ามาก ประจักษ์พยานเป็นแบบอย่างชีวิตก่อนที่เขาเสนอให้คนอื่น

การศึกษาแท้ในเรื่องความยุติธรรมและสันติ อยู่ที่ใด? ประการแรกในครอบครัว เพราะบรรดาผู้ปกครองเป็นผู้อบรมคนแรก ครอบครัวเป็นเซลล์แรกของสังคม “ในครอบครัวเล็กๆ เรียนรู้คุณค่ามนุษย์และคริสตชน ซึ่งช่วยพวกเขาให้เป็นบุคคลที่สร้างสรรค์และมีสันติ ในครอบครัวเด็กจะรู้จักความเป็นปึกแผ่นระหว่างคนแต่ละยุค รู้จักเคารพกฎเกณฑ์ การให้อภัย และรู้จักวิธีต้อนรับผู้อื่น” (1) ครอบครัวเป็นโรงเรียนแห่งแรก ซึ่งเราได้รับการอบรมเรื่องความยุติธรรมและสันติ

เรากำลังดำเนินชีวิตในโลกที่ครอบครัวถูกข่มขู่เป็นประจำและแตกแยก สภาพการทำงานไม่เหมาะสมกับความรับผิดชอบครอบครัว ทำให้เรากังวลถึงชีวิตลำบากในอนาคต เราจำเป็นต้องปรับปรุงการดำเนินชีวิต มิใช่แค่ให้อยู่รอด ทั้งหมดนี้ทำให้เด็กๆ มั่นใจยากว่า พวกเขาได้รับสิ่งหนึ่งที่มีคุณค่ามากที่สุด คือ การอยู่กับพ่อแม่ ผู้ปกครอง การอยู่กับผู้ปกครองทำให้ดำเนินชีวิตเป็นไปได้อีกซึ่งดีกว่า และพวกเขาจะได้รับประสบการณ์และความมั่นใจกับช่วงเวลาที่ผ่านมา ประสบการณ์และความมั่นใจเหล่านี้เราถ่ายทอดได้ อาศัยการใช้เวลาอยู่ร่วมกันเท่านั้น พ่อขอรับรองบรรดาผู้ปกครองอย่าท้อใจ ขอให้แบบอย่าง

ชีวิตของผู้ปกครองทำให้ลูกๆ มีกำลังใจ และให้ความหวังก่อนไดโนพระเจ้า ป่อกเกิดแต่แห่งความยุติธรรม และสันติ

พ่อขอกล่าวถึงผู้รับผิดชอบสถาบันการศึกษา ขอช่วยเคารพและเห็นคุณค่าศักดิ์ศรีของแต่ละบุคคล ด้วยความรับผิดชอบยิ่ง ให้สนใจช่วยเยาวชนทุกคนค้นพบกระแสเรียกของตน และช่วยพวกเขาพัฒนาพระพรที่พวกเขาได้รับจากพระเจ้า ให้พวกเขาทำให้ครอบครัวของเด็กๆ สามารถรับการศึกษาที่ไม่ขัดแย้งกับมโนธรรมและหลักศาสนาของพวกเขา

กระบวนการศึกษาทุกแบบ สามารถช่วยเปิดผู้เรียนสู่สิ่งเหนือธรรมชาติและผู้อื่น เป็นสถานที่เสวนา การยึดเกาะกัน และการตั้งใจฟัง ซึ่งเยาวชนจะรู้สึกได้รับความสนใจในความสามารถส่วนบุคคลและความร่ำรวยภายใน เขาสามารถเรียนรู้จักการให้เกียรติพี่น้องชายหญิง ขอให้เยาวชนได้รับการสอนให้ล้มรสความยินดี ซึ่งมาจากการปฏิบัติกิจเมตตาและความรักต่อผู้อื่น และให้กระตือรือร้นมีส่วนร่วมสร้างสังคมมนุษย์และเป็นพี่น้องกันยิ่งขึ้น

ข้าพเจ้าขอผู้นำการเมือง ช่วยเหลืออย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมแก่ครอบครัวและสถาบันการศึกษา ให้สามารถใช้สิทธิ์และหน้าที่ให้การศึกษา โปรดช่วยสนับสนุนแบ่งเบาภาระของบรรดาผู้ปกครอง ช่วยให้พวกเขามั่นใจว่าจะไม่มีใครถูกปฏิเสธรับการศึกษา และครอบครัวสามารถเลือกโครงสร้างการศึกษาที่พวกเขาพิจารณาว่าเหมาะสมที่สุดแก่บรรดาเด็ก อุทิศตนช่วยครอบครัวที่แตกแยกให้กลับเป็นหนึ่งเดียวกัน จนสามารถดำรงชีวิตได้ ให้การเมืองโปร่งใสในการบริการจริงเพื่อความดีของทุกคน

ข้าพเจ้าขอห้องโลกแห่งสื่อมวลชน สนใจแบ่งปันเรื่องการศึกษา ในสังคมทุกวันนี้ สื่อสารมวลชนมีบทบาทพิเศษ มิใช่แค่ให้ข้อมูลเท่านั้น แต่ให้การอบรมจิตใจแก่ผู้รับข่าวสารด้วย สามารถช่วยให้การศึกษาอบรมเยาวชนด้วยเป็นสิ่งสำคัญ โปรดอย่าลืมว่า การศึกษาและการสื่อสารมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงใกล้ชิดกันอย่างยิ่ง การศึกษาเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยการสื่อสาร ซึ่งมีอิทธิพลทั้งด้านดีและด้านเลวในการอบรมบุคคล

เยาวชน ต้องมีความกล้าในการเจริญชีวิตอย่างมีมาตรฐานสูง เพื่อพวกเขาจะได้มีชีวิตสำหรับผู้อื่น เป็นความรับผิดชอบยิ่งใหญ่ ขอให้พวกเขาพบผลกำลังใจที่ดีและรู้จักใช้อิสรภาพอย่างฉลาด พวกเขาต้องรับผิดชอบการศึกษาของตนเอง รวมทั้งการศึกษาเรื่องความยุติธรรมและสันติ!

การศึกษาในสังคมและอิสรภาพ

3. นักบุญออกัสตินเคยถามว่า อะไรทำให้มนุษย์ปรารถนาลึกๆ มากกว่าสังคม (2) ใบบนมนุษย์ของสังคมขึ้นกับการศึกษาว่าตั้งคำถามที่ควบคุมไม่ได้นี้ให้มีชีวิตชีวาเพียงใด การศึกษาเกี่ยวข้องกับการ

อบรมบุคคลแบบบูรณาการ รวมมิติด้านจิตวิญญาณและศีลธรรม โดยมุ่งเน้นจุดหมายปลายทางของมนุษย์ และความดีของสังคมที่เขาสังกัดอยู่ ดังนั้น เพื่อการศึกษาในศีลธรรม จำเป็นอย่างยิ่งที่จะรู้ว่ามนุษย์เป็นใคร รู้จักธรรมชาติมนุษย์ การไตร่ตรองโลกรอบตัว ดังที่เพลงสดุดีรำพึงว่า “เมื่อข้าพเจ้าแห่งนมองท้องฟ้า ซึ่งนิ้วมือพระหัตถ์บรรจงสร้างไว้ มองดูเดือนดูดาวที่พระองค์ทรงประดับไว้อย่างมั่นคง มนุษย์เป็นใคร พระองค์จึงทรงระลึกถึงเขา บุตรแห่งมนุษย์เป็นใคร พระองค์จึงต้องทรงเอาพระทัยใส่” (สดุดี 8:3-4) นี่เป็นคำถามพื้นฐานที่เราต้องถาม **“มนุษย์เป็นใคร?”** มนุษย์เป็นผู้ที่มีความกระหายในใจสำหรับสิ่งไม่มีขอบเขต กระหายศีลธรรม ศีลธรรมซึ่งมิได้ถูกแบ่งเป็นส่วนๆ แต่ศีลธรรมที่สามารถอธิบายความหมายของชีวิต ทั้งนี้เพราะมนุษย์ถูกสร้างตามภาพลักษณ์และเหมือนพระเจ้า การตระหนักรู้คุณว่าชีวิตเป็นพระพรสุดคะเน จะนำเราให้ค้นพบศักดิ์ศรีลึกซึ้งของตน และไม่ละเมิดบุคคลอื่น ดังนั้น ก้าวแรกในการศึกษา คือการเรียนรู้ว่ามนุษย์เป็นภาพลักษณ์ของพระเจ้าผู้สร้าง และก้าวต่อมาคือการเรียนรู้ที่จะมีความเคารพลึกซึ้งต่อมนุษย์ทุกคน และการช่วยผู้อื่นให้เจริญชีวิตสอดคล้องกับศักดิ์ศรีสูงสุดนี้ เราต้องไม่ลืมว่า “การพัฒนามนุษย์ที่ถูกต้องแท้จริง ต้องเกี่ยวกับบุคคลทั้งครบในทุกมิติแห่งชีวิต”(3) รวมทั้งมิติเหนือธรรมชาติ และบุคคลไม่สามารถถูกให้เสียสละ เพราะเห็นแก่การรับความดีเฉพาะด้าน ไม่ว่าจะ เป็นเศรษฐกิจหรือสังคม, ปัจเจกชนหรือเฉพาะกลุ่ม

เฉพาะในความสัมพันธ์กับพระเจ้าเท่านั้น มนุษย์จึงเข้าใจความหมายของอิสราเอลของมนุษย์ เป็นงานการศึกษาที่จะอบรมประชาชนให้เข้าใจอิสราเอลแท้ นี้ไม่ใช่ไม่ถูกบังคับ หรือมีน้ำใจอิสระสูงสุด ไม่ใช่ยึดตนอย่างเดียว เมื่อมนุษย์เชื่อตนเองว่าสูงสุด ไม่ขึ้นกับอะไรและใคร จะสามารถทำอะไรก็ได้ที่ต้องการ ที่สุดเขาจะทำตรงข้ามกับศีลธรรมของตน และหลอกว่าเป็นเสรีภาพของตน ตรงข้าม มนุษย์ต้องสัมพันธ์กับสิ่งอื่น มีชีวิตสัมพันธ์กับผู้อื่นและเป็นพิเศษกับพระเจ้า อิสราเอลแท้ไม่สามารถปฏิเสธพระเจ้า

อิสราเอลเป็นคุณค่าเลิศล้ำ แต่เปราะบาง เราเข้าใจผิดและใช้ผิดได้ ปัจจุบันนี้ อุปสรรคด้านการศึกษา คือ ในสังคมและวัฒนธรรมของเรามีแนวคิดแบบสัมพันธ์ (ตามคนส่วนมาก) ซึ่งไม่ยึดหลักเกณฑ์ ยอมละทิ้งหลักสูงสุดเพื่อทำตามใจตน ภายใต้อิสราเอลแบบนี้ จึงกลายเป็นคุกคุมขังซึ่งกันและกัน เพราะมันแยกประชาชนจากกันและกัน กีดกันแต่ละคนภายในตน ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นไปได้ หากไร้แสงสว่างแห่งศีลธรรม ในไม่ช้าคนจะถูกประณามให้สงสัยความดีในชีวิตตนเอง ความสัมพันธ์ ความมีเหตุผลจะอุทิศตนสร้าง (ความดีส่วนรวม) กับผู้อื่นไปทำไม (4)

เพื่อฝึกปฏิบัติอิสรภาพ มนุษย์ต้องไปพ้นระดับสัมพัทธ์นิยม มารู้จักสังขธรรมเกี่ยวกับตนและสังขธรรมเกี่ยวกับความดี ความชั่ว ลึกลงในมโนธรรมมนุษย์จะค้นพบกฎที่เขาไม่ขึ้นกับตนเอง แต่เขาต้องเชื่อฟังเสียงที่เรียกเขาให้รักและให้ทำความดี หนีความชั่ว และรับผิดชอบความดีและความชั่วที่ตนกระทำ (5) ดังนั้น การปฏิบัติอิสรภาพจึงโยงกับกฎศีลธรรมตามธรรมชาติ ซึ่งมีลักษณะเป็นสากล เป็นศักดิ์ศรีของมนุษย์ทุกคน เป็นการสร้างฐานสิทธิและหน้าที่มนุษย์ชน ผลตามมา ในการวิเคราะห์สุดท้ายจะเกิดหลักเพื่อสังคมที่ยุติธรรมและสันติ

การใช้อิสรภาพอย่างถูกต้อง เป็นแก่นของการส่งเสริมความยุติธรรมและสันติ ซึ่งเรียกร้องให้เราเคารพนับถือตนเองและผู้อื่น รวมทั้งผู้ที่เป็นอยู่และเจริญชีวิตแตกต่างจากตนเอง ทศนคตินี้ก่อให้เกิดองค์ประกอบ ความไว้วางใจซึ่งกัน ความสามารถในการจัดเสวนาอย่างสร้างสรรค์ ความสามารถให้อภัย ซึ่งแต่ละคนปรารถนาจะได้รับ แต่ให้คนอื่นยาก ความเมตตาซึ่งกัน ความเห็นใจต่อผู้อื่นแฉที่สุด และความพร้อมที่จะเสียสละ ปราศจากองค์ประกอบเหล่านี้สันติและความยุติธรรมจะยังคงเป็นเพียงคำพูด ที่ปราศจากเนื้อหาสาระ

การศึกษาเรื่องความยุติธรรม

4. ในโลกของเรานี้ แม้จะประกาศเจตนาดี เรื่องคุณค่าของบุคคล ศักดิ์ศรีมนุษย์ และสิทธิมนุษยชน ยังถูกคุกคาม จากแนวโน้มยึดหลักประโยชน์ ผลกำไร และการเป็นเจ้าของด้านวัตถุ เป็นเรื่องสำคัญอย่าลืมคิดเรื่องความยุติธรรมมาจากรากเหง้าธรรมชาติ ที่จริงความยุติธรรมไม่ใช่สิ่งประดิษฐ์ของมนุษย์ เพราะสิ่งที่ยุติธรรมมิได้ถูกกำหนดโดยกฎหมาย แต่โดยอัตลักษณ์ลึกซึ้งของมนุษย์ เป็นวิสัยทัศน์ของมนุษย์ที่ช่วยเราให้รอดพ้นจากการตกในความคิดเรื่องความยุติธรรมแบบสัญญา และสามารถทำให้เรากำหนดความยุติธรรมภายในระดับความเป็นปึกแผ่นและความรัก (6)

เราไม่สามารถเพิกเฉยข้อเท็จจริงว่า บางกระแสวัฒนธรรมสมัยใหม่ ตั้งหลักเศรษฐกิจแบบปัจเจก และยึดเหตุผล ตัดความคิดเรื่องความยุติธรรมจากรากเหง้าธรรมชาติ ไม่สนใจความเมตตาและความเป็นปึกแผ่น “อาณาจักรแห่งโลก” ได้รับการสนับสนุนไม่เพียงแต่โดยความสัมพันธ์ระหว่างสิทธิและหน้าที่เท่านั้น แต่ยังด้วยพฤติกรรมที่กว้างไกล และเป็นพื้นฐานมากกว่า โดยความสัมพันธ์แห่งการมอบให้เปล่า ความเมตตากรุณา และการร่วมสนิทเป็นหนึ่งเดียวกัน ความรักเมตตาตามคุณค่าเชิงเทววิทยา และการไถ่กู้ต่อกิจกรรมทุกอย่างที่กระทำไป เพื่อเห็นแก่ความยุติธรรมในโลก” (7)

“ผู้หิวกระหายความชอบธรรมย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะอิ่ม” (มธ. 5:6) เขาจะอิ่ม เพราะเขาหิวกระหายความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้า กับพวกเขาเอง, กับพี่น้องชายหญิง และกับสิ่งสร้างทั้งหมด

5. “สันติสุขไม่ใช่เป็นเพียงการปลอดจากสงครามเท่านั้น และไม่ได้ถูกจำกัดอยู่ที่การรักษาความสมดุลย์ของพลังอำนาจระหว่างฝ่ายที่เป็นศัตรูกันไว้ สันติภาพไม่อาจเกิดขึ้นบนแผ่นดินโลกได้ โดยปราศจากการพิทักษ์รักษาความดีของบุคคล การติดต่อสื่อสารอย่างอิสระท่ามกลางมนุษย์ ความเคารพต่อศักดิ์ศรีของบุคคลและประชาชน และการหมั่นประพฤติปฏิบัติความเป็นพี่น้องกัน” (8) เราคริสตชนเชื่อว่าพระคริสตเจ้าเป็นสันติสุขแท้ของเรา ในพระองค์ อาศัยไม้กางเขน พระเจ้าทรงทำให้โลกคืนดีกับพระองค์ และทรงทำลายกำแพงที่แบ่งแยกเราจากกันและกัน (เทียบ อฟ. 2:14-18) ในพระองค์มีแต่ครอบครัวเดียว ได้กลับคืนดีกันในความรัก

อย่างไรก็ดี สันติภาพมิได้เป็นแค่ของขวัญแก่ผู้รับ แต่เป็นงานที่ต้องรับไปทำ เพื่อเป็นผู้สร้างสันติภาพแท้ เราต้องศึกษาด้วยตนเองเรื่องความเมตตา ความเป็นปึกแผ่น การทำงานด้วยกัน ฆราวาสภาพ มีความกระตือรือร้นภายในชุมชน และรู้จักสนใจตระหนักเกี่ยวกับปัญหาในระดับชาติและนานาชาติ พยายามแสวงหากระบวนการสำหรับแบ่งปันปันส่วนความอุดมสมบูรณ์ ส่งเสริมการเติบโต ความร่วมมือพัฒนาและแก้ไขปัญหาคัดแย้ง “ผู้สร้างสันติย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรของพระเจ้า” (มธ. 5:9)

สันติสำหรับทุกคน เป็นผลของความยุติธรรมสำหรับทุกคน และไม่มีใครสามารถหนีภาระหน้าที่สำคัญในการส่งเสริมความยุติธรรม ตามความสามารถและความรับผิดชอบของตน สำหรับเยาวชนผู้มีอุดมการณ์แรงกล้า พ่อขอเชิญเป็นพิเศษให้อดทนและเพียรในการแสวงหาความยุติธรรมและสันติ ในการปลุกสิ่งที่ยุติธรรมแท้จริง แม้ท่านจะต้องเสียสละและว่ายน้ำทวนกระแส

การเงยหน้ามองพระเจ้า

6. ต่อหน้าการทำทายเป็นยากให้เดินหนทางแห่งความยุติธรรมและสันติ เราอาจถูกผจญให้ตั้งคำถามดังเพลงสดุดีว่า “ข้าพเจ้าเงยหน้ามองภูเขา ข้าพเจ้าจะได้รับความช่วยเหลือจากที่ใดเล่า?” (สดุดี 121:1)

สำหรับทุกท่าน และสำหรับเยาวชนโดยเฉพาะ พ่อปรารถนาเน้นว่า นี่ไม่ใช่แนวความคิดที่ช่วยไถ่กู้โลกเท่านั้น แต่เป็นการหันกลับไปหาพระเจ้าทรงชีวิต พระผู้สร้าง ผู้ประกันสิ่งที่ดีจริงๆ ... การหันกลับโดยไม่มีเงื่อนไขหาพระเจ้า ผู้เป็นบรรทัดฐานสิ่งที่ถูกต้อง และผู้เป็นความรักนิรันดร์ ในเวลาเดียวกัน และอะไรจะแยกเราจากความรัก” (9) ความรักที่นำความยินดีในสังฆกรรม เป็นพลังให้เราสามารถอุทิศตนเพื่อสังฆกรรม ความยุติธรรม และสันติ เพราะความรักทนทุกอย่าง เชื่อทุกอย่าง หวังทุกอย่าง อดทนทุกอย่าง (เทียบ 1 คร. 13:1-13)

เยาวชนที่รัก เธอเป็นของขวัญล้ำค่าสำหรับสังคม อย่าทำใจเมื่อเผชิญความลำบาก อย่าละทิ้งตนเองแก้ปัญหาผิดๆ ซึ่งดูเหมือนเป็นวิธีทางง่ายที่สุดในการชนะปัญหา อย่ากลัวที่จะผูกมัดตน เผชิญงานหนักและเสียสละ เลือกลงทางที่ยึดความซื่อสัตย์ สม่ำเสมอ สุขภาพ และอุทิศตน จงมั่นคงในวัยเยาวชน และปรารถนาความสุข สัจธรรม ความงาม และความรักแท้ จงเจริญชีวิตในสมัยนี้ด้วยความภูมิใจและเปี่ยมด้วยความกระตือรือร้น

จงตระหนักว่า เธอเป็นแบบอย่างและแรงบันดาลใจแก่บรรดาผู้ใหญ่ แม้เธอจะต้องแสวงหาทางเอาชนะความอยุติธรรมและการคอร์รัปชัน และพยายามสร้างอนาคตที่ดีกว่า จงตระหนักในศักยภาพ อย่ากลายเป็นคนเห็นแก่ตัว แต่ทำงานสำหรับอนาคตที่สดใสกว่าสำหรับทุกคน เธอไม่ได้อยู่คนเดียว พระศาสนจักรมั่นใจในตัวเธอ ติดตามเธอ ให้กำลังใจเธอ และปรารถนาจะมอบของขวัญล้ำค่าที่สุดให้ คือ โอกาสเงยหน้ามองพระเจ้า พบปะกับพระเยซูคริสตเจ้า ผู้ทรงเป็นความยุติธรรมและสันติสุข

ชายหญิงทั่วโลกทุกคน ผู้มีใจแสวงหาสันติ สันติมิได้เป็นพระพรที่ได้รับสำเร็จรูป แต่เป็นเป้าหมายซึ่งแต่ละคน และเราทุกคนต้องการ ขอให้เรามองอนาคตด้วยความหวังยิ่งใหญ่ จงให้กำลังใจแก่กันและกันในการเดินทาง ให้เราช่วยกันมอบใบหน้าอันพี่น้องและเป็นมนุษย์ยิ่งขึ้น และให้เรารู้สึกรับผิดชอบร่วมกันมุ่งสู่คนรุ่นปัจจุบันและอนาคต เป็นพิเศษในงานให้การอบรมเยาวชนให้เป็นประชาชนแห่งสันติและผู้สร้างสันติ ฟอขอให้เราช่วยพลังทรัพยากรทั้งด้านวัตถุ จิตใจ และศีลธรรม เพื่อเป้าหมายยิ่งใหญ่ คือ “ให้การศึกษายาวชนเรื่องความยุติธรรมและสันติ”

จากนครวาติกัน 8 ธันวาคม 2011

สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16

พระสังฆราช วีระ อภรณ์รัตน์ แปล (ไม่เป็นทางการ)

30 ธันวาคม 2554